

Pentru Onoare! Pentru Patrie! Pentru Tricolor!

Nr. 10
octombrie 2013

Oastea Moldovei

PUBLIȚAȚIE EDITATĂ DE MINISTERUL APĂRĂRII AL REPUBLICII MOLDOVA

oastemoldovei@army.md

**Ministrul Apărării, Vitalie Marinuța,
i-a înmînat medalia „Pentru consolidarea frăției
de arme”, fondatorului ziarului „Oastea Moldovei”,
comandorului (r) Dumitru Amariei**

*Primul număr al ziarului „Oastea Moldovei”,
care a apărut pe piața mediatică
din Republica Moldova la 27 mai 1992*

Armata Națională angajează în serviciul militar prin contract

Ministerul Apărării al Republicii Moldova angajează tineri cu vârsta cuprinsă între 18 și 35 ani în Batalionul 22 de Menținere a Păcii, Batalionul cu Destinație Specială „Fulger” și alte unități militare

Cariera militară oferă următoarele avantaje:

- Loc de muncă garantat;
- Salariu lunar de la 3000 lei pînă la 6000 lei (în serviciul militar în Forțele de Menținere a Păcii);
- Asistență medicală și tratament gratuit;
- Instruire gratuită – continuarea studiilor în instituțiile de învățămînt militar din țară și peste hotare;
- Studiarea limbilor străine;
- Pensie garantată la numai 25 de ani de serviciu sau 17 ani de activitate în Forțele de Menținere a Păcii;
- Posibilitate de a participa în misiuni de menținere a păcii sub egida ONU și OSCE

Condiții de angajare

- Să dețină cetățenia doar a Republicii Moldova;
- „Apt” medical și dezvoltare fizică bună;
- Lipsa antecedentelor penale;
- Posesor al actelor de studii gimnaziale (9 clase), liceale, bacalaureat sau superioare

INFORMAȚII SUPLIMENTARE:

- Centrul Militar Teritorial (Secția Administrativ – Militară) din localitate;
- Marele Stat Major al Armatei Naționale, Direcția Personal, adresa: MD-2021, mun. Chișinău, șos. Hîncești, 84.
Telefon de contact: 022 252463, 022 252033;
Email: J1@army.md

Cuprins

Oșteanul care ne-a dăruit „Oastea Moldovei”	3
Ministerul Apărării a abordat o nouă viziune în procesul de reformare a instituției militare	4-5
Radu SEREDA, șeful Direcției Juridice: „Codul militar va permite perfecționarea și sistematizarea cadrului juridic în domeniul organizării sistemului național de apărare”	6-7
Locotenent-colonel Iurie GÎRNEȚ: „În spatele fiecărui om, se află un dascăl”	8-9
Pasul cadentat la „Evelpidon”	10-11
Un „comisar” revenit la „baștina” profesiei	12-13
S-au înrolat, au făcut școala bărbăției și... au trecut în rezervă	14-15
„Minerva” asaltată de recruți	16
După armată – pasul decisiv	17
Istoria unui ranger	18-20
„Reușita începe când știi ce dorești”	21
„Despre armată mi-au rămas doar gânduri și amintiri plăcute...” Actorul Vitalie Rusu, despre teatru și armată	22-23
O felicitare pentru tine	24

Centrul mass-media militară
Șef Centrul mass-media militară –
redactor-șef locotenent-colonel Ion VULPE, tel. 022-252-252

Locuitor-șef Centrul mass-media militară
maior Sergiu LECA, tel. 022-252-047

Echipa redacțională:
căpitan Inga RADVAN
locotenent Natalia ANDRONACHI
plutonier adjutant Vitalie IOVU
Ecaterina RUSSU
Larisa ȚIBULEAC
Angela MUNTEANU
locotenent Dmitrii VOSIMERIC
oasteamoldovei@army.md
tel. 022-252-045, 022-252-047

Secția TV/Radio:
căpitan Denis ROTARU
locotenent major Pavel MAFTEI
Mihai DASTIC
ladatorie@army.md
scutulpatriei@army.md
tel. 022-252-019

Secția internet:
maior Viorel GLAVA
Diana MOISA
tel. 022-252-021
Centrul mass-media militară
or. Chișinău, șoseaua Hîncești, 84

Materialele publicate de „OASTEA MOLDOVEI” reflectă opinia autorilor care s-ar putea să nu exprime poziția redacției. Reluările din „OASTEA MOLDOVEI” trebuie să conțină trimerite la sursă.

Coperta 1: foto Cătălin OVREIU
Coperta 2: poetul și ziaristul Miron MANEGA

„Oastea Moldovei (Revistă)”-
ISSN 1857-3703

Tipar „ELAN POLIGRAF” SRL,
Adresa: mun. Chișinău, str. Mesager, 7
tel. (373) 22-74-58-00, tel./fax. (373)-22-74-65-00,
e-mail: info@elan.md, www. elan.md

Oșteanul care ne-a dăruit „Oastea Moldovei”

Luna octombrie l-a adus la Chișinău pe Dumitru Amariei, comandor (în rezervă) în Armata Română, omul care a făcut istorie în presa militară a Republicii Moldova, în primăvara anului 1992, fiind și oșteanul care a fondat „Oastea Moldovei”.

Acum 21 de ani, Dumitru Amariei sosea la Chișinău, înarmat cu experiență și cu dorința de a forma o echipă redacțională care să facă știri și informații despre oameni, scrise, din inimă, pentru oameni. A fost îndrăgit pe loc, grație firii sale blinde, prietenoase și a câștigat, pentru totdeauna, admirația celor care au avut privilegiul de a lucra cu dumnealui, pentru energia debordantă și inepuizabilă, pentru spiritul organizatoric desăvârșit și pentru talentul innăscut de a-i învăța pe alții.

Noi, cei care am venit la „Oaste” mai târziu, l-am cunoscut din auzite, din relatări de-ale colegilor cu un stagiul mai mare sau din interviurile pe care ni le acorda, cu anumite ocazii. Iată de ce știrea că nea Mitică vine, în sfârșit, la Chișinău, în cadrul delegației Uniunii Ziariștilor Profesioniști Români, ne-a bucurat mult.

Pe lângă profesionalismul desprins din textele scrise, de-a lungul anilor, am descoperit un om dintr-o bucată, care ne-a emoționat pe noi toți, cei care astăzi reprezentăm presa

militară. A răsfoit, cu drag, revista „Oastea Moldovei”, a vorbit scurt, militărește, despre trecut și ce a însemnat pentru tînăra Armată Națională un ziar în care să se regăsească fiecare oștean al țării.

Noi, la rîndul nostru, i-am plătit tributul de recunoștință, împletit cu admirație, dragoste și apreciere, a celor mulți care i-am urmat visul și i-am continuat munca, timizi la început, dar din ce în ce mai încrezători în puterile noastre, încercînd să ne ridicăm și să rămînem permanent la nivelul așteptărilor sale.

Ministrul Apărării, Vitalie Marinuța, i-a înmînat, cu această ocazie, medalia „Pentru consolidarea frăției de armă”, o distincție care l-a așteptat, ca și noi, de multă vreme. Sperăm să o poarte cu mîndrie pe reverul hainelor civile sau al celor militare, pentru că simbolizează prețuirea noastră, a celor ce servesc Armata Națională a Republicii Moldova!

*Locotenent-colonel
Diana GRĂDINARU*

Ministerul Apărării are misiunea să elaboreze politica de apărare, să conducă și să coordoneze construcția și dezvoltarea Armatei Naționale, să determine riscurile și amenințările cu caracter militar și necesitățile privind pregătirea sistemului național de apărare pentru asigurarea securității militare a statului”.

Ministerul Apărării a abordat o nouă viziune în procesul de reformare a instituției militare

Problema reformării sistemului național de apărare și, în primul rând, a Armatei Naționale, a fost pe agenda tuturor guvernărilor de la momentul proclamării independenței Republicii Moldova. Și în toate aceste perioade de timp fiecare guvernare avea viziunile sale vizavi de restructurarea acestui sistem, reieșind, în majoritatea cazurilor, din postulatele sale doctrinale de moment. Pînă în 2009, doar guvernarea comunistă a întreprins o mișcare de a da acestui proces un parcurs mai științific și pragmatic, aprobînd în 2002 un program de dezvoltare a Armatei Naționale, care cuprindea trei etape și urma să fie finalizat prin modernizarea tehnicii și armamentului în 2014. Dar această încercare de a reforma și moderniza Armata Națională, care este principalul element care asigură securitatea militară a statului, a fost una mai mult declarativă și s-a redus la elaborarea unor documente doctrinale de moment, care nu rezistau provocărilor timpului. Plus la toate, asigurările financiare ale instituției militare erau unele insuficiente, acoperind doar o mică parte a necesităților.

Problema asigurărilor financiare ale Armatei Naționale a rămas actuală și după 2009, când la guvernare au venit partidele de orientare democratică. Venind în funcția de ministru al Apărării, Vitalie Marinuța a punctat că, în primul rînd, urmează de stabilit ce armată ne dorim și care va fi aportul Republicii Moldova la securitatea internațională și regională, cît de mare va fi această armată și cu ce capacități. Într-un interviu, conducătorul Ministerului Apărării puncta că putem să planificăm multe, dar e nevoie și de bani pentru a putea realiza cele propuse. „Avem o experiență asemănătoare din 2002 încoace, cînd a existat un concept foarte bun de formare a Armatei Naționale, dar care din start era clar că nu va fi realizat, pentru că își propunea creșterea finanțării Ministerului Apărării la 2, 5% din PIB, ceea ce este o sumă fabuloasă. La moment, cheltuielile pentru Armata Națională constituie 0,38% din PIB, ceea ce acoperă mai puțin de jumătate din necesitățile naționale minimale de apărare”, menționa Vitalie Marinuța.

Anume reieșind din bugetul auster, noua conducere a Ministerului Apărării a schimbat abordarea problemelor existente în domeniul de apărare, accentul fiind pus pe implementarea transformărilor care nu necesită cheltuieli financiare majore, dar nesoluționarea cărora va frîna, în viitor, implementarea unor programe de modernizare și transformare a sectorului de apărare. De exemplu, în 2012, în termeni cantitativi, au fost realizate 75 la sută din acțiunile programate și doar 25% din acțiuni au rămas nerealizate.

Pornind de la noua abordare a politicilor de transformare a instituției militare și a întregului sistem de apărare, accentul s-a pus pe acțiunile de reformare a sectorului de apărare. În primul rînd, a fost relansat, în colaborare cu partenerii britanici, procesul de Analiză Strategică a Apărării, care a fost aprobat, în final, de Consiliul Suprem de Securitate la 23 iulie 2012. Odată cu aprobarea în 2011 a Strategiei Securității Naționale, a fost inițiată procedura de elaborare a Strategiei Militare Naționale, documente fără care este imposibilă realizarea unui program eficient de modernizare a sistemului național de apărare.

Fiind constrîns la capitolul asigurării cu mijloace financiare suficiente pentru implementarea programelor de reformare, Ministerul Apărării a pus accentul, la capitolul ridicării nivelului de profesionalizare a efectivului, pe implementarea proiectelor bilaterale cu partenerii. În ultimii trei ani a devenit tradițională participarea militarilor Armatei Naționale la aplicațiile multinaționale din Germania la poligonul Hohenfels, unde au fost detașați peste 360 de militari.

În anul 2013, după o pauză de cîțiva ani, au fost reluate aplicațiile bilaterale cu tematică de menținere a păcii cu vecinii – România și Ucraina, fiind organizate două exerciții, iar în luna octombrie curent, peste 30 de militari – artileriști moldoveni, vor exercita cu omologii de peste Prut trageri practice la unul din centrele de instruire.

Toate aceste relații, precum și implementarea unor programe interne, țin de procesul de profesionalizare graduală a Armatei Naționale. În prima fază au fost supuse profesionalizării unitățile operaționale, inclusiv cele ce execută misiunile în cadrul Forțelor Mixte de Menținere a Păcii din Zona de Securitate. Pregătirea, echiparea și asigurarea contingentului Armatei Naționale din cadrul acestor forțe (constituite din circa 400 de militari) fiind una din prioritățile Ministerului Apărării. De asemenea, s-a stabilit trecerea treptată la standardele moderne de instruire a efectivului potrivit procesului de evaluare a Conceptului Capabilităților Operaționale, proces inițiat în cadrul subunităților declarate ale Batalionului 22 de Menținere a Păcii.

În acest context, conducerea instituției militare pledează pentru implicarea cît mai activă a Armatei Naționale în operațiunile internaționale de menținere a păcii, care, în opinia conducerii Ministerului Apărării, va facilita executarea angajamentelor asumate în acest sens. Vitalie Marinuța a declarat că pledează pentru participarea Republicii Moldova în misiuni de menținere a păcii, conduse de ONU, OSCE, sau alte formate acceptate de legislația națională. În opinia ministrului aceasta va permite „transformarea Republicii Moldova dintr-o sursă de insecuritate într-un contribuitor la securitatea regională și internațională prin participarea activă la

Politica Externă și de Securitate Comună (PESC) a UE și la acțiunile internaționale de stabilizare și menținere a păcii”.

În prezent, 11 militari ai Armatei Naționale participă în misiunile ONU din Liberia, Sudanul de Sud și Coasta de Fildeș. Participarea Armatei Naționale în operațiuni de menținere a păcii sub egida ONU datează cu anul 2003, pînă în prezent în teatrele de operațiuni fiind detașați 86 de militari moldoveni. La moment, instituția militară examinează cu partenerii internaționali posibilitatea detașării unui contingent militar, format din peste 40 de militari, în misiunea KFOR în Kosovo.

În acest sens, politicile de apărare au fost determinate de intensificarea cooperării militare bilaterale și necesitatea implementării cerințelor de capabilitate și interoperabilitate angajate prin obiectivele de parteneriat asumate în cadrul Planului Individual de Acțiuni al Parteneriatului Republica Moldova-NATO (IPAP) și Procesului de revizuire și planificare a Parteneriatului Republica Moldova-NATO (PARP). În contextul eforturilor de revitalizare a regimului de control asupra armelor convenționale în Europa, instituția apărării a îmbunătățit condițiile de securitate a armamentului și munițiilor, astfel pînă la momentul actual fiind recondiționate 5 depozite din cele 14 existente, fiind inițiat și proiectul de construcție a unui depozit nou de armament și muniții conform standardele moderne.

În opinia ministrului Apărării Vitalie Marinuța, reforma structurală a Armatei Naționale este un proces complex, care necesită o abordare judicioasă: „Progresul pe care l-am obținut din acest punct de vedere este substanțial. Am reușit să delimităm atribuțiile și responsabilitățile între Ministerul Apărării și Marele Stat Major al Armatei Naționale. Delimitările respective au fost făcute pentru a separa sarcinile de elaborare a politicilor și de implementare a acestora între structurile aparatului Ministerului Apărării, în calitate de organ central de specialitate al administrației publice centrale și, respectiv, ale Marelui Stat Major al Armatei Naționale, în calitate de organ de implementare”.

Valeriu RUSU

Radu SEREDA, șeful Direcției Juridice:

“Codul militar va permite perfecționarea și sistematizarea cadrului juridic în domeniul organizării sistemului național de apărare”

- În ce context a apărut necesitatea elaborării proiectului Codului militar al Republicii Moldova și de ce este important acesta?

- Elaborarea proiectului Codului militar a fost necesară pentru perfecționarea și sistematizarea cadrului juridic existent, drept urmare a evaluării legislației în vigoare în domeniul organizării sistemului național de apărare, obligației militare și serviciului militar.

Elaborarea unui act normativ codificat și accesibil este importantă pentru reglementarea aspectelor privind organizarea sistemului național de apărare, obligația militară și serviciul militar și înlăturarea multitudinii de acte legislative și normative care se referă la acest capitol; realizarea efectivă a drepturilor militarilor prin înlăturarea lacunelor și contradicțiilor și reglementarea exhaustivă a chestiunilor privind serviciul militar, obligația militară; soluționarea drepturilor social-economice ale militarilor; dezvoltarea protecției sociale a personalului din Forțele Armate la un nivel echitabil pentru tot sistemul național de securitate și apărare.

- Militarii încadrați pe bază de contract sînt mai mult interesați ce aduce nou acest proiect de cod în domeniul protecției sociale. În acest context, vreau să vă întreb despre înlesnirile care au fost incluse în proiectul Codului militar la acest capitol.

- Printre acestea se numără dreptul la tratament balneosanatorial, cu înles-

niri din contul statului, în scopul fortificării sănătății, iar dacă nu vor primi bilete gratuite de tratament, aceștia pot beneficia, anual, de o indemnizație bănească, în mărimea unei solde lunare. De asemenea, s-a propus introducerea dreptului pensionarilor Ministerului Apărării, precum și membrilor familiilor militarilor decedați, în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu, la tratament în instituțiile medico-militare în baza poliței de asigurare medicală. La fel, militarii vor fi asigurați din contul Ministerului Apărării cu rație alimentară și echipament, conform normelor și modului stabilit de Guvern, în caz contrar, urmează să beneficieze de o compensație echivalentă costului echipamentului și de o compensație lunară, în schimbul rației alimentare. În cazul în care militarului prin contract nu i se acordă spațiu locativ de serviciu, în condițiile prevăzute de lege, în perioada de pînă la primirea locuinței, acesta beneficiază de compensare a cheltuielilor pentru închirierea (subînchirierea) spațiului locativ, din contul mijloacelor bugetare alocate în acest scop, în cuantumul prevăzut de contractul de închiriere (subînchiriere) a spațiului locativ, dar care nu va depăși mărimea unei solde lunare. Se va beneficia de indemnizație de asigurare (primă de asigurare) mai avantajoasă decît cea actuală, în caz de deces sau de pierdere a capacității de muncă, de dreptul de a călători gratuit pe întreg teritoriul țării, în toate tipurile de transport public urban, suburban și interurban, cu excep-

ția taximetrelor, precum și multe alte înlesniri despre care militarii pot afla, citind Codul militar.

Ținînd cont de faptul că proiectul Codului militar prezintă un interes pentru militarii prin contract, la capitolul protecția socială, acesta a fost expedit pentru examinare în unitățile militare ale Armatei Naționale și instituțiile Ministerului Apărării. Totodată, proiectul Codului militar a fost publicat pentru informare și consultare pe pagina web oficială a Ministerului Apărării, la compartimentul „Transparență decizională”.

- Ce prevede proiectul Codului la capitolul asigurării cu spațiu locativ?

- În cazul în care militarul nu dispune de spațiu locativ în localitatea unde își desfășoară serviciul militar, iar unitatea militară în care activează deține fond locativ liber, acesta va beneficia de locuință de serviciu (fără drept de privatizare). Dacă nu i se acordă spațiu locativ de serviciu, în condițiile prevăzute de lege, în perioada de pînă la primirea locuinței, acesta urmează să beneficieze de compensare, din contul mijloacelor bugetare alocate în acest scop, a cheltuielilor pentru închirierea spațiului locativ care nu va depăși mărimea unei solde lunare. Reieșind din faptul că prevederile legale privind asigurarea cu locuințe a militarilor au fost abrogate, iar în condițiile actuale de constrîngeri bugetare, Ministerul Apărării nu va dispune de resurse

În proiectul Codului militar sînt prevăzute toate drepturile și libertățile fundamentale, de care beneficiază militarii, cu interdicțiile și restricțiile condiționate de serviciul militar în conformitate cu Constituția Republicii Moldova”.

pentru dezvoltarea spațiului locativ, se vorbește despre dreptul militarului de a participa la construcția spațiului locativ, prin investirea mijloacelor financiare proprii, la prețuri avantajoase celor de piață, în cadrul programelor pentru construcția locuințelor pe terenurile disponibile, care urmează să se implementeze.

- Ce prevederi noi aduce proiectul Codului militar femeilor militar însărcinate sau celor care întrețin copii minori?

- La moment, se află în Guvern pentru examinare proiectul de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative, care a fost elaborat de Ministerul Apărării întru executarea Hotărârii Curții Constituționale nr.12 din 01.11.2012 „Pentru controlul constituționalității unor prevederi ale articolului 32 alin.(4) lit.j) din Legea nr.162-XVI din 22 iulie 2005 cu privire la statutul militarilor (Sesizarea nr.12a/2012)”. În acest context, în proiectul de lege nominalizat se propune substituirea sintagma „femeii militar” prin sintagma „militarii prin contract”, pentru înlăturarea discriminării dintre militarii de sex feminin și de sex masculin, în ceea ce privește exercitarea dreptului de îngrijire a copilului minor.

Pentru femeile militar însărcinate sau pentru cele care îngrijesc copii minori, proiectul de lege menționat prevede baza de calcul a indemnizațiilor de maternitate, a indemnizației pentru creșterea copilului și a indemnizației

pentru îngrijirea copilului bolnav, care va constitui venitul mediu lunar realizat de către militarul prin contract, în ultimele 6 luni calendaristice anterioare lunii în care s-a produs evenimentul. Baza de calcul a indemnizației de maternitate acordate soției, aflate la întreținerea militarului prin contract, va constitui venitul mediu lunar al militarului prin contract. Indemnizațiile respective urmează a fi plătite la locul de serviciu al militarului prin contract, din bugetul de stat, asimilat persoanelor asigurate.

- Cine a participat la elaborarea proiectului Codului militar?

- Ținînd cont de complexitatea proiectului Codului militar, la elaborarea acestuia au participat toate subdiviziunile și structurile subordonate Ministerului Apărării. În acest scop fiind instituit un grup de lucru, în baza ordinului ministrului Apărării nr. 8 din 14 ianuarie 2013 „Cu privire la instituirea grupului de lucru pentru elaborarea variantei finale a proiectului Codului militar al Republicii Moldova”, care va asigura promovarea proiectului Codului militar pînă la adoptarea acestuia.

- Putem zice că în proiectul Codului militar sînt înăsprite normele legale privind serviciul militar?

- În proiectul Codului militar sînt prevăzute toate drepturile și libertățile fundamentale, de care beneficiază

militarii, cu interdicțiile și restricțiile condiționate de serviciul militar în conformitate cu Constituția Republicii Moldova.

Proiectul Codului militar conține norme mai aspre, în comparație cu prevederile referitoare la angajații civili din Codul muncii, funcționarii publici etc.

Printre restricțiile drepturilor și libertăților militarilor, condiționate de specificul serviciului militar, putem aduce următoarele exemple: activitatea militarilor prevede îndeplinirea datoriei constituționale de apărare a Patriei, cu riscul pentru sănătatea și viața personală; dreptul la libera circulație se realizează de către militari cu luare în considerație a necesității menținerii înaltei capacități de luptă a unităților militare; militarii nu pot face parte din partide politice și din asociații obștești și nu pot participa la activitatea lor; militarii nu pot efectua alte activități remunerate, cu excepția activităților științifice, pedagogice și de creație, dacă acestea nu împiedică îndeplinirea obligațiilor serviciului militar, nu pot să desfășoare sau să fie implicați în orice fel în activitatea de întreprinzător etc.

Locotenent-colonel Iurie GÎRNET, loçiitor comandant pentru învățămînt al Academiei Militare a Forțelor Armate, prorector:

**„În spatele fiecărui om,
se află un dascăl”**

- Care este specificul profesorului ce predă într-o instituție cu profil militar?

- Profesorul, care predă într-o asemenea instituție, se caracterizează prin faptul că trebuie să fie, întâi de toate, un bun profesionist. Necesară este să posedă calități de predare și, desigur, să fie disciplinat.

- Ce prezintă mediul academic militar din Academia Militară a Forțelor Armate (AMFA)?

- Corpul profesoral îl constituie atît persoanele care activează, de la edificarea instituției militare, cît și cele nou-venite, pe parcurs. Anul trecut, am decis să invităm cadre noi, cu experiență, participanți în conflictele militare din Afganistan și Irak și, de asemenea, mai mulți profesori cu titluri științifice, specialiști în administrare publică. La moment, Academia numără 117 cadre didactice (circa 50%

din acestea sînt militari, iar 20% le constituie doamnele), dintre care 42 cu titluri științifice, plus efectivul de studenți, variabil de la an la an. Predomină specialiștii tineri și mai puțin cei trecuți de vîrsta de pensionare. Reieșind din procesul de modernizare a Academiei Militare, se menține un flux echilibrat, din punct de vedere al schimbului de profesori.

- A fi profesor în Academia Militară este atractiv, se dă bătălie pentru acest statut?

- Cariera didactică a fost și continuă să fie o meserie nobilă. Nu pot să afirm că se dă bătălie la propriu, pentru un post de profesor în Academie, atîta timp cît funcțiile sînt suplinite. Dar pe cei care vin la noi îi motivează salariul, mediul disciplinat și relația civilizată dintre profesor și student.

- Cît de mult corespund metodele și mijloacele de instruire a

unui tînăr cu necesitățile actuale ale armatei și cu standardele occidentale?

- Procesul de învățămînt este organizat și desfășurat în conformitate cu necesitățile actuale ale armatei. Ea este cea care ne prezintă cerințele pentru viitorii absolvenți, ce competențe trebuie să dețină aceștia, ca să poată activa. La un an de la absolvire, trimitem în unitățile militare chestionare de evaluare a locotenenților. În rezultat, identificăm reușita, precum și aspectele la care mai au de muncit. Iar nouă nu ne rămîne decît să modificăm, la necesitate, curricula universitară.

- Pe noi ne interesează predarea calitativă și dorința profesorului de a merge pe schimbări. În ce măsură diferă metodele de predare de la o generație la alta de profesori? Vreți să ne faceți o analiză comparativă?

- Periodic, se organizează lecții deschise, când sînt testați studenții și profesorii. În rezultat, constatăm că dascălii mai în vîrstă au mai multă experiență, dar sînt mai greu adaptabili la noile tendințe. Important, pentru noi, în final, este că toți prezintă niște indicatori de performanță.

În ultimii trei ani de modernizare a Academiei, au fost organizate și desfășurate un șir de cursuri asistate de reprezentanți de la școala NATO din Oberammergau. La aceste lecții, ai noștri au însușit metode și tehnici noi de predare, susținute de occident. S-a observat din partea cadrului didactic receptivitate la noutăți. Ne bucură faptul că profesorii noștri nu reacționează critic și nu resping, ba din contra, preiau practica modernă și implementează cele învățate în procesul educațional de la noi.

- Ați observat vreo competiție (concurență) între profesori? Și dacă da, pe ce segmente? Considerați competiția între profesori un proces firesc?

- Se atestă o concurență permanentă între profesorii Academiei. Fiecare dintre ei se străduie să fie mai bun. Chiar și

“ Nu e deloc ușor a fi profesor. Prea puține laude sînt aduse pentru eforturile lor, deoarece, în spatele fiecărui om, sărac sau bogat, celebru sau nu, se află un dascăl”.

atunci cînd sînt organizate lecțiile model, de care vă vorbeam mai sus, fiecare profesor, fie el militar sau civil, încearcă să se prezinte cu ceva nou, să demonstreze partea cea mai bună a activității sale. Astfel, existența unui mediu concurențial sănătos generează profesioniști.

- Ce posibilități au cadrele didactice de a-și perfecționa abilitățile profesionale?

- Profesorii participă la cursuri de formare continuă, organizate anual în cadrul Academiei. Militarii merg la cursuri de perfecționare, la școlile de profil în Cehia, SUA, Germania etc. Au demonstrat că, dacă beneficiază de sprijin și cursuri de formare, își sporesc abilitățile de adaptare a metodelor de predare la nevoile actuale ale tinerilor militari și influențează, în mod substanțial, participarea și performanța academică a acestora.

- Anul trecut, a fost creată Facultatea Administrație Publică. Care sînt realizările, după un an de activitate? A fost o decizie corectă?

- Considerăm că a fost o decizie corectă, fiindcă această facultate pregătește studenții militari la o a doua specialitate. Este un sector atractiv pe piața muncii și le oferă militarilor posibilitatea de a se angaja mai ușor, după îndeplinirea serviciului militar. Despre realizări vom vorbi mai multe abia peste un an, cînd vom avea prima promoție de absolvenți instruiți după planul de învățămînt curent.

- Ce așteptări aveți de la profesorii Academiei, fie ei militari sau civili?

- Ne dorim, în continuare, oameni dedicați profesiei. Spiritul competiției să nu dispară din colectiv.

Locotenent Natalia ANDRONACHI

M-am străduit să nu ajung la stîngăcii. Uneori mai întîrzii la vreo adunare, dar fac față tuturor cerințelor ca să nu fac de rușine țara din care provin”.

Pasul cadențat la „Evelpidon”

Oleg PÎNZARI este actualmente unicul moldovean care studiază la Academia Forțelor Terestre „Evelpidon”, în Grecia, una dintre cele mai vestite instituții militare de învățămînt superior din republica elenă. Dînsul a trecut în anul III de studii și se declară încîntat de viața în „Evelpidon”.

Tînărul a cîștigat bursa pentru Grecia în anul 2010, pe atunci fiind student în anul I în Academia Militară „Alexandru cel Bun”, la transmisiuni. Atunci cînd auzise despre posibilitatea de a studia arta militară peste hotare, nu a stat pe gînduri și s-a înscris la concursul de admitere care a presupus susținerea unei serii de examene: la limba engleză, inteligență, apoi testele fizice. A fost primul dintre candidați și a acceptat cea mai mare provocare pe atunci a vieții sale. La o distanță de 1400 km față de casă, Oleg mărturisește că Grecia l-a primit destul de bine.

Cursurile în Academia Forțelor Terestre „Evelpidon” durează 5 ani. „Înainte de a începe primul an de academie,

studenții internaționali parcurg un curs destinat studierii limbii grecești, fără program militar și fără sport obligatoriu”, povestește studentul moldovean. Limba greacă nu i s-a părut dintre cele mai ușoare, dar nu a disperat în încercările de a o studia. Nopti întregi, Oleg a repetat din caietul în care își notase cele mai necesare obiecte în limba elenă. Zice că și colegii din cursurile superioare, cu care împărțea camera, l-au ajutat mult să traducă din engleză și rusă în greacă. Abia peste 7 luni, limba i s-a „dezlegat”. „Am citit foarte multă lectură scrisă în limba țării gazdă, pentru că, la final de an, urma să susținem un test despre care știam că avea să ne decidă soarta. Jumătate dintre colegii

Nopti întregi, Oleg a repetat din caietul în care își notase cele mai necesare obiecte în limba elenă. Zice că și colegii din cursurile superioare, cu care împărțea camera, l-au ajutat mult să traducă din engleză și rusă în greacă. Abia peste 7 luni, limba i s-a „dezlegat”.

mei au picat la acest examen, dar paradoxal este că nu la cunoașterea limbii grecești, pentru că o studiaseră suficient de bine ca să se descurce la ore, ci la matematică sau fizică”.

Pe scurt, anul I de studii a fost cel mai dificil, dar a trecut ca fulgerul. „Studentii din anul I sînt conduși de colegii din cursurile superioare. De cu zori și pînă seară, se găsea treabă pentru noi: curățenie, exerciții, pregătirea pentru jurămînt, pregătirea pentru jurămîntul anului IV și așa mai departe. Ești permanent în mișcare și nu te gîndești la noțiunea de timp”. În anul II, lucrurile se ușurează, dar, în prima jumătate de an, se execută un număr dublu de servicii, în acest fel, acoperindu-se serviciile care nu se execută în primul an. Începi să ai mai mult timp liber pentru frecventarea bibliotecii. Iar de la anul III Oleg are mari așteptări, la fel ca și de la ultimul an de studii, care oferă cele mai mari privilegii și mai puține ore de serviciu. Anul acesta, studenții își vor alege specializarea, ce va fi în όπλο, fie în εομαα. Potrivit protagonistului nostru, în prima intră specialități ca infanterie, artilerie, transmisiuni etc., iar în cea de-a doua intră logistică, mecanică, armament etc. Oleg și-a exprimat dorința să urmeze domeniul logistic.

Programul unui student la Academia elenă „Evelpidon” începe cu deșteptarea, alergarea pe o distanță de 3,5 km, dejunul, apoi orele care, de regulă, durează de la 8:30 pînă la 13:00. Urmează prînzul. De la 14:00 pînă la 16:00 studenții au timp liber, apoi sportul și cina.

Protagonistul nostru este pasionat de cursele de alergări pe distanțe mari, iar anul precedent a participat la maratonul „Athens maraphon classic”, desfășurat la o distanță de 42 km. „Multe lucruri pe care le-ar face un student din anul I sau II nu le sînt premise. De exemplu, ne este interzis să jucăm baschet sau fotbal. Acesta este doar privilegiul anului IV”, povestește studentul Pînzari. Există și alte reguli dictate de școala militară

elenă, care se respectă cu sfințenie de fiecare student.

În „Evelpidon”, programul este condus de către studenții anului IV. Studenții de la cursul de inițiere nu vorbesc, nu rîd, nu fac niciun pas fără permisiunea colegilor mai mari. Cei din anii I și II nu se implică în educarea „boboceilor”, dar le este permis să facă observații. Anul I trebuie să fie fulger, să alerge și iar să alerge. „Studenții anului IV sînt răspunzători pe noi. Dacă încălcăm ceva, ei sînt cei care o iau peste cap”.

Există în sistemul de învățămînt militar elen o tactică foarte bună, putem să-i zicem, de a împrieteni cei circa 1000 de studenți pe care-i instruieste, prin repartizarea în camere a cîte cinci studenți din ani de studii diferiți. „În acest mod, nu poți să-ți faci prieteni, ci doar amici. În academie există 10 companii. O companie este formată din 100 de studenți, cîte 25 din fiecare an. Fiecare companie își are ziua sa de naștere, începînd cu a zecea zi înainte de Crăciun. În aceste zile, se organizează TVC-uri, război cu pernele în-

tre companii, schimbul de grade între anul I și IV și multe alte tradiții, pe care nici eu nu le cunosc, pentru că nu i-au fost aplicate companiei din care fac parte. Fiecare cameră trăiește cu tradițiile sale, care se respectă de către toți cei ce locuiesc în ea”.

Oleg Pînzari este convins că mai greu te obișnuiești cu oamenii decît cu uniforme. În academia elenă se poartă mai multe tipuri de uniformă, dar studenților le este permis să iasă în oraș doar în una, în cea de paradă, care vara este de culoare albă și iarna de un albastru închis. Studentul moldovean spune că a găsit asemănări mari între uniforme de cîmp grecească și moldovenească. Pe umărul stîng al uniformei, fiecare student poartă inscripția țării din care vine.

Protagonistul nostru ne reprezintă țara cu onoare în statul elen. „M-am străduit să nu ajung la stîngăcii. Uneori mai întîrzii la vreo adunare, dar fac față tuturor cerințelor ca să nu fac de rușine țara din care provin”, zice, pe final, Oleg Pînzari.

Căpitan Inga RADVAN

Programul unui student la Academia elenă „Evelpidon” începe cu deșteptarea, alergarea pe o distanță de 3,5 km, dejunul, apoi orele care, de regulă, durează de la 8:30 pînă la 13:00. Urmează prînzul. De la 14:00 pînă la 16:00 studenții au timp liber, apoi sportul și cina.

“ *Am început activitatea în Cahul, apoi am continuat-o în Bălți și Sîngerei, ca peste ani să revin din nou la Cahul ...”*

Locotenent-colonelul Snejana NITREAN,
comandantul Centrului militar teritorial Cahul

Un „comisar” revenit la „baștina” profesiei

“ **Femeile militar din armată au reușit să demonstreze că pot excela într-o lume a bărbaților, dând dovadă de putere, ambiție, curaj, devotament și profesionalism. În mediul militar, se aplică un tratament egal pentru toți, indiferent de sex.**

- Cum v-ați legat viața de militarie și cât de dificil este să gestionați o „muncă” de bărbat?

- Cariera militară am început-o în acest oraș sudic, Cahul, în anul 1998, fiind încorporată în serviciul militar prin contract în Brigada „Dacia”. Atunci, cu 14 ani în urmă, nu aveam de unde să știu că, peste ani, mă voi întoarce acolo de unde am pornit acest domeniu de activitate.

Dacă e să vorbim de principiul egalității de gender în sistemul nostru, atunci vreau să vă zic că toate femeile care activează în cadrul armatei se bucură de susținere din partea bărbaților. Dacă ceva timp în urmă, nu se prea vorbea nimic de noi, acum lucrurile au luat o altă turnură, alta decât s-ar fi așteptat unii. Femeile din armată au reușit să demonstreze că pot excela într-o lume a bărbaților, dând dovadă de putere, ambiție, curaj, devotament

și profesionalism. În mediul militar, se aplică un tratament egal pentru toți, indiferent de sex.

- Cunoaștem că ați ocupat o funcție similară și în nordul țării. Unde v-a fost mai ușor și care este specificul incorporării în sud?

- Da, anterior, am ocupat funcția de șef Secție administrativ-militară a raionului Sîngerei. Nu-mi stă în puteri să fac vreo diferență. Nu pot să zic că acolo a fost mai bine sau mai rău, în raport cu ceea ce se realizează la Cahul. Important este să poți organiza și gestiona corect, din punct de vedere managerial, activitatea instituției pe care o conduci.

- Cât de cooperante sînt Administrațiile Publice Locale (APL)?

- Activitatea administrativ-militară constituie una din cele mai importante funcții ale statului. Aceasta presupune

organizarea și desfășurarea măsurilor ce au drept obiectiv pregătirea țării pentru apărare. Conform legislației în vigoare, asigurarea financiară a acestor măsuri (activități) se efectuează din contul bugetului local (aici mă refer la administrațiile publice locale APL de nivelul II și I). Astfel, este foarte importantă comunicarea și colaborarea cu acestea din urmă. Toate solicitările noastre de pînă acum, fie ele de natură financiară sau materială, au fost acceptate și procesate de către consiliul raional Cahul.

Nu pot să afirm la fel despre toate primăriile raionului Cahul (ele fiind în număr de 37). Unele dintre ele sînt mai puțin receptive la apelurile noastre și aici, respectiv, mai avem de lucrat. Totuși, pe parcursul acestui an, am reușit să organizăm, în colaborare cu APL de nivelul I, activități ce țin de educația militaro-patriotică a tinerei generații,

gen: „Ziua Recrutului”, în localitatea Slobozia Mare, „Copiii cunosc armata”, în tabăra de odihnă „Romantica” din satul Moscovei ș.a.

- Ce activități planificați și organizați în comun?

- De vreme ce a început campania de încorporare toamna 2013, prima și cea mai importantă activitate, pe care urmează să o facem împreună cu APL este recrutarea cetățenilor în serviciul militar în termen. Doi: organizarea și desfășurarea lecțiilor de bărbăție, în licee și gimnazii. Trei: organizarea și desfășurarea, în luna octombrie, a „Zilei Recrutului”, în orașul Cahul și a altor activități ce sînt stipulate în planul de activitate a CMT Cahul pentru anul 2013.

- Cît de receptivi sînt tinerii de alte naționalități, în raport cu moldovenii, să vină în armată? Ne puteți prezenta niște cifre?

- La acest capitol, tinerii de alte naționalități sînt la fel de receptivi ca și moldovenii.

Astfel, în raionul Cahul, în raport procentual, moldovenii constituie 76,3%, ucrainenii – 6,6%, rușii – 6,5%, găgăuzii – 3,1%. Respectiv, cifrele ce prezintă numărul tinerilor încorporați în serviciul militar în primăvara 2013: moldoveni – 41%, ucrainenii – 4%, ruși – 3%, găgăuzii – 2%. Datele vorbesc de la sine.

- În calitate de comandant al unui centru militar teritorial, ce ați schimba în procesul de încorporare?

- Nu cred că aș putea schimba foarte multe, dat fiind faptul că procesul de încorporare se organizează conform legislației în vigoare, regulamentelor și indicațiilor instructiv-metodice, ținîndu-se cont și de experiența practică. Dar, cum am menționat anterior,

aș putea și, de fapt, o fac și acum, să mă axez pe o bună comunicare și colaborare cu APL și instituțiile de învățămînt. Pentru că, împreună cu ele și prin intermediul lor, promovăm imaginea pozitivă a armatei în societate, cultivăm educația civică a recruților și îi pregătim pentru apărarea Patriei.

- Cum vedeți cariera militară de mai departe? Care sînt provocările de viitor în materie de profesie a locotenent-colonelului Snejana Nitrean?

- La întrebarea aceasta eu răspund, de fiecare dată, în felul următor: „Am început activitatea în Cahul, apoi am continuat-o în Bălți și Sîngerei, ca peste ani să revin din nou la Cahul”. Dacă e să vorbesc serios, am nevoie, tot timpul, de schimbări pe plan profesional. Îmi place să implementez idei noi și să însușesc ceva nou. În prezent, am de muncit mult, la nivelul la care mă aflu, și mai puțin mă preocupă cît de repede voi avansa în cariera militară.

- Care sînt realitățile și valorile unei familii moderne de militari (dat fiind faptul că și soțul este militar de meserie)?

- Pentru că sîntem ambii militari, nu există divergențe. Avem aceleași interese și promovăm aceleași valori întru educarea celor doi copii care ne apreciază pentru ceea ce facem. Și nu este un secret că, în viitor, vor și ei să urmeze profesia de militar.

*Locotenent
Natalia ANDRONACHI*

... pe parcursul acestui an, am reușit să organizăm, în colaborare cu APL de nivelul I, activități ce țin de educația militaro-patriotică a tinerei generații, gen: „Ziua Recrutului”, în localitatea Slobozia Mare, „Copiii cunosc armata”, în tabăra de odihnă „Romantica” din satul Moscovei ș.a.

S-au înrolat, au făcut școala bărbăției și... au trecut în rezervă

Vorbim despre cei 60 de militari în termen, încorporați în toamna anului trecut în Armata Națională și petrecuți la vatră, acum câteva zile...

“... M-am convins, încă o dată, că armata este locul unde cresc și se maturizează copiii noștri. Simt o mare bucurie în suflet acum, când îi vedem că se pot descurca singuri în viață, fără sprijinul părinților”.

Liuba COBAN

Au fost selectați din toate unitățile militare și, pentru că au fost cei mai buni, au ajuns printre primii acasă. Dacă, pe durata unui an de militărie, au făcut ceea ce le place și ceea ce nu i-a obosit, înseamnă că nu a fost o muncă zadarnică. Nimic nu e ușor în viața asta, însă scopurile bine definite, munca zilnică și dorința de a reuși i-au ajutat să înregistreze succese. Serviciul unui ostaș este unul deosebit de interesant doar atunci când e

completat de alte activități, când nu se reduce la cei patru pereți ai cazărzii, dar și la poligoane, unde e mereu în mișcare, unde trebuie să facă față provocărilor, unde el comunică și cunoaște istorii și lecții de viață.

Sînt dintre cei care nu au fost sprijiniți de așa-zisele pile sau nu au cerut ajutor în cazul în care își doreau să avanseze, dar au luptat cu ei înșiși, au muncit fără să aștepte răsplată, fără să caute pricini și scuze. Din prima săp-

tămină, când au sosit în unitățile militare, au încercat să se încadreze și să nu piardă vremea pe lucruri mărunte. Au petrecut mult timp studiind regulamente și exersînd împreună cu alți tineri dornici de cătănie. Cît de bine le-a reușit s-a văzut deja ulterior.

În acordurile muzicii militare, ostașii au defilat și au stat, pentru ultima dată, drepti în formație, sub privirile părinților, rudelor, dar și ale prietenilor. Aproțiații au zis că se mîndresc cu acești tineri, întrucît au reușit să treacă prin școala maturității.

Desigur, ce fel de ceremonie de petrecere la vatră, fără un cuvînt de felicitare de la tribună, din partea unui părinte? Doamna Liuba Coban, mama sergentului inferior Victor Coban, militar ce a îndeplinit serviciul în

Batalionul de Gardă, a ținut să mulțumească corpului de ofițeri și subofițeri, precum și întregii conduceri a Ministerului Apărării pentru implicare în educarea feciorului ei și a semenilor acestuia. „M-am convins, încă o dată, că armata este locul unde cresc și se maturizează copiii noștri. Simt o mare bucurie în suflet acum, când îi vedem că se pot descurca singuri în viață, fără sprijinul părinților”, a precizat mama ostașului Coban.

Prezent la ceremonie, colonelul Igor Gorgan, șeful Marelui Stat Major al Armatei Naționale, comandantul Armatei Naționale, a înmănat diplome de onoare, certificate de apreciere și scrisori de mulțumire celor 60 de ostași și sergenți. Totodată, la opt soldați, care au obținut rezultate înalte la

pregătirea de luptă și s-au evidențiat prin disciplină exemplară, în timpul executării serviciului militar, le-a fost acordat gradul de sergent inferior.

Mîndru de performanța fiului, Mihail Berdan, tata ostașului Victor Berdan, spune că nu-l va încărca pe acesta cu treburi casnice: „Băiatul meu merită odihnă. După un an de serviciu militar în Batalionul 22 de Menținere a Păcii, îl găsesc plin de energie și mai entuziasmat ca niciodată. Azi citesc în ochii lui noțiunea de curaj, încredere și voință”.

Ecaterina a aflat de ziua când iubitul ei trebuia să meargă acasă de la părinții soldatului Constantin Erhan. Astfel, mare a fost surpriza acestuia, când a zărit-o printre cei prezenți. „Dacă, pînă a pleca la armată, era un

băiețandru, acum a devenit un adevărat bărbat. În tot acest răstimp, ne-am văzut rar și nu am purtat discuții lungi. Nu l-am auzit să se plîngă de ceva, chiar dacă i-a fost dificil. Nu-i cunosc planurile de viitor, dar există opțiunea de a rămîne pe contract în Armata Națională, pe care eu o susțin”, a precizat Ecaterina.

Potrivit șefului Direcției personal, Marele Stat Major al Armatei Naționale, colonelul Eduard Ohladciuc, pe parcursul lunii octombrie, alți 500 de militari în termen au fost trecuți în rezervă.

Încorporarea tinerilor în serviciul militar în termen se desfășoară de patru ori pe an, iar durata stagiului militar în Forțele Armate este de 12 luni.

Locotenent Natalia ANDRONACHI

„În armată veți descoperi o lume nouă, unde disciplina și onoarea de militar sînt la ordinea zilei... În armată veți descoperi ce înseamnă rigoarea, exigențele și privațiunile vieții ostășești, iar toate aceste lucruri vor căli spiritul și caracterul vostru”

Oleg POIATĂ,
pretorul interimar al sectorului Centru
din municipiul Chișinău

„Minerva” asaltată de recruți

Ziua Recrutului a adunat zeci de curioși în ograda Liceului „Minerva” din Chișinău

Etoamnă în calendar și aceasta înseamnă că a demarat oficial campania de încorporare în rîndurile Forțelor Armate cu tradiționalul eveniment „Ziua Recrutului”.

În capitală evenimentul a fost găzduit de Liceul teoretic „Minerva” din sectorul Centru. Scopul principal al activității a fost promovarea imaginii Armatei Naționale și a serviciului militar în societate, promovarea culturii fizice și a sportului în rîndurile tineretului, precum și verificarea nivelului de pregătire fizică generală a recruților.

Activitatea a adunat zeci de curioși în ograda liceului, tineri care urmează să fie încorporați în Forțele Armate în toamna acestui an, precum și părinți, elevi, reprezentanți ai administrației publice locale, care au venit cu mesaje de felicitare în adresa recruților.

„În armată veți descoperi o lume nouă, unde disciplina și onoarea de mi-

litar sînt la ordinea zilei. În armată veți învăța ce înseamnă regimul zilei, dezvoltarea fizică, pasul cadențat, tragerile de luptă în poligon, exercițiile și aplicațiile de menținere a păcii, salturile cu parașuta și conducerea mașinilor blindate. În armată veți descoperi ce înseamnă rigoarea, exigențele și privațiunile vieții ostășești, iar toate aceste lucruri vor căli spiritul și caracterul vostru”, a accentuat Oleg Poiată, pretorul interimar al sectorului Centru.

Viitorii ostași au avut șansa să mînuiască o armă, dar și să participe la un adevărat spectacol militar. Tinerii au urmărit cu interes exercițiile prezentate de militari. În timp ce unii s-au abținut să se expună dacă vor sau nu în armată, alții au răspuns că deocamdată preferă să-și continue studiile și să contribuie la dezvoltarea economică a țării. Sînt însă tineri care își doresc din suflet să devină soldați.

Andrian Mîndru zice că vrea să slujească patriei sale. „Recomand băieților să prindă curaj și să meargă la armată. O să îndeplinesc serviciul militar în termen în Batalionul 22 de Menținere a Păcii, o unitate de elită și asta mă motivează să aleg o carieră militară pe viitor”, zice hotărît Andrian.

Potrivit colonelului Vitalie Barcari, comandatul Centrului Militar Teritorial Chișinău, dintotdeauna au fost recruți ce se eschivează de la serviciul militar invocînd motive deocheate. Dar comisia de încorporare acordă amînire tinerilor doar în cazurile ce țin de starea sănătății subrede și cînd aceștia aleg calea studiilor.

Înrolarea tinerilor în armată are loc de patru ori pe an. În această toamnă, 160 de recruți din Chișinău și din suburbii urmează să fie mobilizați în rîndurile Armatei Naționale.

Locotenent Natalia ANDRONACHI

După armată – pasul decisiv

Judocanul de la Ștefan Vodă în cantonamentul cătăniei

Ion Becciu junior are 21 de ani, este originar din orașul Ștefan Vodă și e ex-campion al republicii la judo, anul 2009, juniori. Actualul soldat în Brigada „Ștefan cel Mare” din capitală este fiul maestrului în luptele judo și sambo Ion Becciu senior. De aceea e lesne de înțeles de ce de la vârsta de 8 ani frecventează sala de sport, în căutarea unei tehnici de luptă perfecte. Antrenorul Veaceslav Giștemulte este mîndru de discipolul său. Prezența în 10 competiții pe an l-a făcut, în scurt timp, vestit pe protagonistul nostru. A luat argintul în Belarus și Sankt-Petersburg, de două ori bronzul în România și a devenit campion în țară.

În ultimii patru-cinci ani, a participat la o serie de competiții naționale și internaționale, aspirînd să atingă performanțele tatălui său, campion la sambo. Și cînd aproape că i-a reușit, protagonistul nostru ia o decizie care i-a mirat pe mulți - vine la armată.

De ce a făcut-o? Pentru a obține alt tip de experiență, într-un regim de viață alert, dar și întrucît, afirmă el: „Armata te pregătește pentru viață și pot să zic că mă dezvoltă”. Fiu de polițist de frontieră, dînsul este familiarizat cu rigorile vieții cazone. Deșteptarea de dimineață nu îi dă dureri de cap, pentru că are în spate experiența de la Liceul sportiv republican din Chișinău, unde a studiat 2 ani. Apoi a făcut un an de facultate, pe care nu a absolvit-o din motive financiare, însă îmi zice convins că, după armată, o să ia neapărat diploma de licență.

Pentru candidatul în maeștri ai sportului Ion Becciu junior există însă și o dificultate în armată: conducerea grupei din cadrul Batalionului de infanterie, pe care o are în subordine. „E dificil să conduci un grup de oameni total diferiți, care vin la armată cu ambiții pe care trebuie să le unești și să le transformi în una singură. Îți ia și ceva timp să te acomodezi cu noul statut și cu responsabilitățile care-ți revin”, recunoaște soldatul Becciu. Totuși îmi zice că îi place armata și s-a acomodat regimului cazon, într-un timp relativ

scurt. „Am vrut la armată, de aceea îmi este ușor, nu ca celor luați cu arcanul de acasă”. Plus la toate, protagonistul nostru are o regulă de care se ghidează nu doar în viața civilă, dar și militară: bătaia nu rezolvă conflictele. „Antrenorul ne spunea că cea mai bună bătaie este cea care n-a avut loc. Artele marțiale japoneze pe care le studiez îmi ajută să-mi păstrez echilibrul sufletesc, să fiu mai bun. De altfel, ca și armata”, afirmă ostașul.

Chiar și în unitate, Ion simte necesitatea antrenamentelor. A refuzat să solicite transfer în compania cercetare a aceiași unități, unde ar fi avut suficient

timp pentru antrenamente, dar și pentru însușirea altor genuri de lupte care se studiază în armată. Zice că uneori și pauzele sînt bune ca să începi antrenamentele cu un suflu proaspăt. După serviciul militar în termen, intenționează să se angajeze în poliția de frontieră, aproape de casa din Ștefan Vodă și să continue performanțele sportive ale tatălui său. Are nostalgia timpurilor cînd se întâlnea pe ring cu cel mai puternic adversar al său, Mereacre. Zice că acum, după ce viața îl căleşte bine, și-ar mai da întâlnire cu el.

Căpitan Inga RADVAN

Dintre toți internaționalii, care au participat la cursul în cauză, la final, au ajuns doar doi români, un thailandez și eu. Și, în acel moment, când, în Fort Benning, pe malul unui lac, într-o ceremonie festivă, mi s-a acordat titlul de ranger, am înțeles că visul meu era împlinit”...

Istoria unui ranger

Nu este un secret că Republica Moldova nu dispune de armament nuclear sau de tehnică militară de ultimă generație. Însă, după cum arată ultimele sondaje, cetățenii republicii noastre se simt în siguranță și au o mare încredere în armată. De ce se întâmplă așa? Răspunsul e simplu: pentru că armata are profesioniști capabili să răspundă provocărilor. Nu tancurile și avioanele de vânătoare constituie forța principală a Armatei Naționale, ci militarii bine instruiți, mereu gata să îndeplinească orice misiune, chiar cu prețul propriei vieți.

Conducerea Ministerului Apărării întotdeauna a pus accentul pe factorul uman din armată și a promovat instruirea și pregătirea calitativă a militarilor atât în Republica Moldova, cât și peste hotarele țării. Astfel, ofițerii Armatei Naționale au făcut studii în România, Lituania, Germania, SUA și în multe alte țări. Locotenentul major Radion Gultur din Batalionul cu Destinație Specială „Fulger”, îndemnat de exemplul colegilor săi, la fel, a decis să-și șlefuiască măiestria militară în străinătate. El, împreună cu militari din alte unități, a depus actele pentru aplicare la cursul de rangeri din SUA. Erau o mulțime de candidați și un singur loc. După prima testare, care a avut loc la Chișinău, „fulgeristul” nostru s-a dovedit a fi mai bun și anume pe el l-a detașat Armata Națională pe continentul american.

Motivația

„Au fost mai multe motive, care m-au determinat să aplic la acest curs. În primul rând, am mers în Statele Unite ca să văd de ce sînt în stare, să mă testez singur pe mine, fiindcă cursul te pune la încercare și, pe parcurs, poți să descoperi în tine calități, de care nici nu ai bănuțit. Bineînțeles, am vrut să acumulez și experiențe noi, cunoștințe care m-ar ajuta în cariera militară. Și, desigur, să demonstrez camarazilor mei și întregii țări că sînt un militar bun, gata oricînd să îndeplinesc orice misiune pentru interesele țării.

Am avut puțină informație despre respectivul curs. Știam că acesta constă din trei etape total diferite și foarte dificile. Doi colegi mi-au povestit cîte ceva și, din spusele lor, așsem că este foarte greu să obții titlul de ranger, dar nu este imposibil. Atunci mi-am zis: „De ce să nu încerc? Sînt mai rău oare decît ceilalți?”

Etapa I.

Saltul fatal (Fort Benning)

„Îmi amintesc prima zi cînd am ajuns la baza de instruire. Aveam emoții mari. Mi se părea că am nimerit pe o altă planetă. Nu știam la ce trebuie să mă aștept și de aceea îmi doream cît mai repede să începă instruirea, ca să intru în esență. Cînd am ajuns în bază, acolo era un haos. Toți cursanții alergau pe teritoriu cu bagajele în spate. Răsunau fel de fel de strigăte, ordine, însă, peste cîteva ore, totul s-a liniștit. În prima zi, am fost cazați și ni s-a adus la cunoștință programul pentru următoarele săptămîni.

După aceasta, a urmat o săptămînă de inițiere sau, cum îi spun instructorii americani, „RAP week”. Este săptămîna în care ești chinuit cel mai mult. Alergări, flotări, tracțiuni la bara fixă, marșuri, curs de topografie, probe de înot – acesta a fost programul pentru primele 4-5 zile. Din toate cea mai dificilă

pentru mine a fost proba de înot. Nu eram un înotător bun, pînă cînd am fost cît pe ce să mă îneb. Dar, cu ajutorul lui Dumnezeu și a tăriei de caracter, am reușit să trec și peste asta. A fost foarte greu. Mulți au căzut la aceste probe.

Clasa în care fusem repartizat era una multinațională. Împreună cu mine învățau băieți din toate colțurile lumii: Indonezia, Afganistan, Ucraina, România, SUA, Africa... Între participanți nu exista concurență, doar relații de prietenie. Poate întrucît cursul era bazat pe lucrul în echipă și, chiar dacă cineva nu-ți plăcea, trebuia să găsești limbă comună cu toți. Instructorii americani, la fel, nu au făcut nici o discriminare între cursanți, toți eram egali. Există însă o problemă pentru internaționali: bariera de comunicare. Dar, și în acest caz, toți erau egali în fața instructorilor. Pe nimeni nu-l interesa că tu ești din Moldova sau din Filipine. Dacă nu înțelegeai ceva, era doar problema ta. Și aici ne venea în ajutor comunicarea non-verbală. Bine că gesturile specifice forțelor speciale sînt aproximativ identice în toate armatele lumii. Uneori, în timpul misiunilor, improvizăm și stabileam gesturi noi pentru a denumi o situație sau o acțiune. Asta ne-a ajutat mult pe parcurs.

După RAP week, a urmat cel mai impresionant moment din etapa I, pe care n-am să-l uit niciodată: saltul de noapte din aeronava C-130 Hercules. A fost ceva nou pentru mine. Trebuia să sar cu tot echipamentul în beznă, deoarece nu se vedea absolut nimic. Înainte de salt, inima îmi spunea că n-o să fie totul bine, dar am învins emoțiile și am urcat în aeronavă.

Americanii execută salturile printr-o metodă diferită de a noastră. Noi ne imbarcăm în avion după greutate și sărim din el după același principiu: primul sare cel mai greu, ultimul – cel mai ușor. La ei criteriul de greutate nu are importanță. Eu, avînd mai puține kilograme decît alți colegi de-ai mei, trebuia să sar înaintea lor. Salturile se executau pe ambele uși: din stînga și din dreapta. Peste cîteva secunde după ce am ieșit din aeronavă, pînă a mi se deschide valura, am observat că a trecut cineva pe lîngă mine. La aterizare, am înțeles că era instructorul nostru, ranger, care a sărit după mine, dar, din motiv că era mai greu, s-a dus mai repede spre pămînt. Mi s-au încilcit suspantele și, pînă le-am descilcit, am realizat că nimerisem în suspantele lui. Valurile noastre cînd se umpleau, cînd se strîngeau... Strigam unul la altul și încercam să rezolvăm situația împreună. Aveam un minut la dispoziție, dar mi s-a părut o veșnicie. El se temea să nu larghez parașuta de bază și să o deschid pe cea de rezervă, în acest caz, exista riscul și mai mare să ne încilcim. Instructorul, aflîndu-se mai jos, avea prioritate, însă eu eram responsabil de viața lui. După multe încercări, nu am reușit să ne desprindem unul de altul, dar am decis să nu deschid parașuta de rezervă. Am aterizat împreună cu valurile parțial umflate. Imediat după ce am ajuns pe pămînt, instructorul a alergat la mine, a început să verifice dacă eram bine. I-am arătat că sînt „O.K.”, după care ne-am cerut scuze unul de la altul. Dar cred că nu noi eram de vină, ci sistemul american de lansare din aeronavă. A fost al 28-lea salt din cariera mea, executat la ora 00:53, pe care n-am să-l uit niciodată. A fost o a doua zi de naștere pentru mine.”

Etapa II. Conflictul din munți (Atlanta)

„Faza de munte a fost cea mai grea. Mereu să urci în munți cu greutate în spate, fără somn și mîncare este foarte obositor. Eu am avut ghinionul să trec această etapă de două ori.

Era noapte și frig. Primele două zile a plouat puternic. Am avut doar o oră de somn și două mese pe zi. Toți eram cu nervii la pămînt. În a treia zi, eu exercitam funcția de comandant de pluton și, cînd a venit timpul să iau o decizie, am dat un ordin unui cursant american, care se afla în subordinea mea. Dînsul a refuzat să execute ordinul meu, a început să ridice glasul și între noi s-a iscat un conflict. Avînd un caracter specific trupelor cu destinație specială, eu nu am vrut să cedez și i-am indicat locul. Nu s-a ajuns la bătaie, pentru că ambii conștientizam că aceasta ar fi însemnat eliminarea automată de la curs. După incident, a sosit instructorul și a început să ne arbitreze, în felul său. Pentru cele întîmplate, ambii trebuia să părăsim cursul, însă și instructorul, și ceilalți colegi din plu-

ton mi-au dat dreptate. Americanul a plecat acasă, iar eu am fost nevoit să încep din nou etapa de munte, care a fost un calvar pentru mine. Acum, însă, nu mi-i rușine să spun că am trecut proba, extrem de dificilă, de două ori, ba chiar mă mîndresc cu aceasta.

A fost foarte greu și o alinare pentru mine puteau fi veștile de acasă. Telefonoanele mobile și internetul erau interzise și, de aceea, unicul mijloc de comunicare cu cei de acasă erau scrisorile. În total, am scris cinci scrisori: una – mamei, în care am felicitat-o cu ziua de naștere, și patru – prietenei mele, însă, în perioada cît m-am aflat în SUA, n-am primit nici un răspuns. Cînd ne întorceam în bază de la diferite misiuni, se împărțeau scrisorile primite. Țin minte cum așteptam și eu să-mi rostească cineva numele și, de fiecare dată, tresăream, cînd auzeam un nume asemănător al unui cursant. Abia după ce am revenit acasă, am aflat că scrisorile mamei și ale prietenei au ajuns în bază, dar prea tîrziu.

A fost cea mai grea etapă a cursului, dar după ce am trecut-o, totul a mers neted și lin...”

Etapa III. Provocările naturii (Florida)

„În Florida, am nimerit într-un mediu total diferit de cel precedent. Dintr-o zonă muntoasă am ajuns în mlaștini și păduri, cu o mulțime de pericole specifice, pe care nu le-am întîlnit la etapele precedente.

Îndeplinisem toate misiunile și aveam două ore ca să ne odihnim. Noaptea era frig, de aceea, instructorii ne-au permis să aprindem focul. M-am culcat la pămînt în sac de dormit și am ațipit. Cînd a venit timpul să mă schimb cu colegul care stătea de veghe, dînsul s-a apropiat de mine să mă trezească. În acel moment, a observat la mine pe piept o văduvă neagră, păianjen foarte veninos, care se urca la gît. El m-a trezit, l-a dat jos cu mîna de pe mine și mi-a explicat ce pericol prezintă arahnida. După această întîmplare, pînă la încheierea cursului, colegul meu nu a ezitat să-mi amintească, în glumă, că mi-a salvat viața.

Doar peste cîteva zile, am avut o întîlnire de neuitat cu un alt reprezentant al faunei din acea regiune. Într-o dimineață, înainte de a încălța bocancii, mi-am verificat încălțămîntea, cum ne învățaseră instructorii. Cînd am scuturat un bocanc, din el a căzut un scorpion. Știam cît de periculoase sînt aceste vietăți, deoarece un instructor fusese mușcat de un scorpion și transportat de urgență cu elicopterul la spital. Am rămas șocat. După această întîmplare, mi-am procurat un cuțit, în al cărui mîner era un scorpion adevărat. Îl port mereu cu mine, ca amintire despre acel moment din viața mea.

În altă zi, am plecat într-o misiune prin mlaștină. Pînă atunci, nu realizam cu adevărat ce înseamnă acea zonă naturală. Coborînd din barcă, cu echipamentul în spate și cu arma în mînă, am pornit în coloană prin nămol. Nu știam că trebuia să merg cît mai aproape de rădăcinile copacilor și m-am abătut puțin de la cărarea, pe care se deplasau colegii mei. Însă pasul greșit putea să mă coste viața. Imediat după ce am călcat strîmb, m-am cufundat pînă la brîu în mocirlă. Încercam să ies, dar, cu cît mai mult mă zbăteam, cu atît mai repede mă duceam la fund. Am avut mare noroc de colegii mei, care au venit din spate și mi-au dat o mînă de ajutor.

Am trecut prin multe greutate și pericole, dar cel mai greu mi-a fost să depășesc bariera de comunicare. Dacă nu exista această problemă, poate că nici nu trebuia să mai trec o dată faza de munte și, în general, poate lucrurile mergeau mai bine. Dar nici respectivul obstacol nu m-a împiedicat să-mi ating scopul. Dintre toți internaționalii, care au participat la cursul în cauză, la final, au ajuns doar doi români, un thailandez și eu. Și, în acel moment, cînd, în Fort Benning, pe malul unui lac, într-o ceremonie festivă, mi s-a acordat titlul de ranger, am înțeles că visul meu era împlinit”...

Locotenent Dmitrii VOSIMERIC

“

Dintre toți internaționalii, care au participat la cursul în cauză, la final, au ajuns doar doi români, un thailandez și eu. Și, în acel moment, cînd, în Fort Benning, pe malul unui lac, într-o ceremonie festivă, mi s-a acordat titlul de ranger, am înțeles că visul meu era împlinit”...

„Reușita începe când știi ce dorești”

Vasile COJOCARU, primul student militar din Moldova în Turcia

Se numără printre norocoșii care au câștigat o bursă de studii, oferită de Ministerul Apărării al Republicii Moldova, dincolo de hotarele țării. Vasile Cojocaru este student în anul doi la Școala Forțelor Terestre a Statului General Major al Republicii Turcia.

Vă întrebați cum a ajuns să studieze în Turcia?! „E o poveste mai lungă”, recunoaște Vasile. În vara anului 2011, a fost înmatriculat la Academia Militară „Alexandru cel Bun”. Ca și ceilalți semeni ai săi, a trecut prin experiența poligonului de instruire. Într-o după-amiază, a fost anunțat de superiori că urmează să candideze pentru o bursă de studii în străinătate, în cadrul unui proiect inițiat și susținut de Ministerul Apărării al Republicii Moldova, în colaborare cu instituții de profil din SUA, Republica Turcia, Grecia ș.a. Pentru Vasile conta ce au de spus părinții la capitolul continuării studiilor în afara țării. Și pentru că o dată-n viață se ivește o asemenea ocazie fericită, bețe-n roate nimeni nu a îndrăznit să-i pună. A doua zi, a susținut testul la pregătirea fizică. În baza rezultatelor de la proba sportivă, plus media notelor de la examenele de bacalaureat și a celor de pe parcursul anilor de liceu, a fost selectat, fiind primul și unicul student, până în prezent, care își continuă studiile de licență în Republica Turcia. Toate grijile pe care le-a avut, înainte să plece, s-au evaporat, după ce a ajuns la destinație. Speră cu tot sufletul că, în timpul apropiat, se vor alătura și alți colegi, care vor confirma faptul că experiența militară trăită în Turcia merită cheltuieli și timpul consumat. Ajuns la școala militară din țara situată pe două continente, printre localnici care cunosc cine a fost Ștefan cel Mare și Sfint, a găsit aici multe și de toate care să se potrivească

cu nevoile și interesele sale, acest lucru avînd influență directă asupra rezultatelor lui academice. De asemenea, spune că avantajele câștigate din această experiență sînt mult mai mari și mai trainice decît și-ar fi putut imagina.

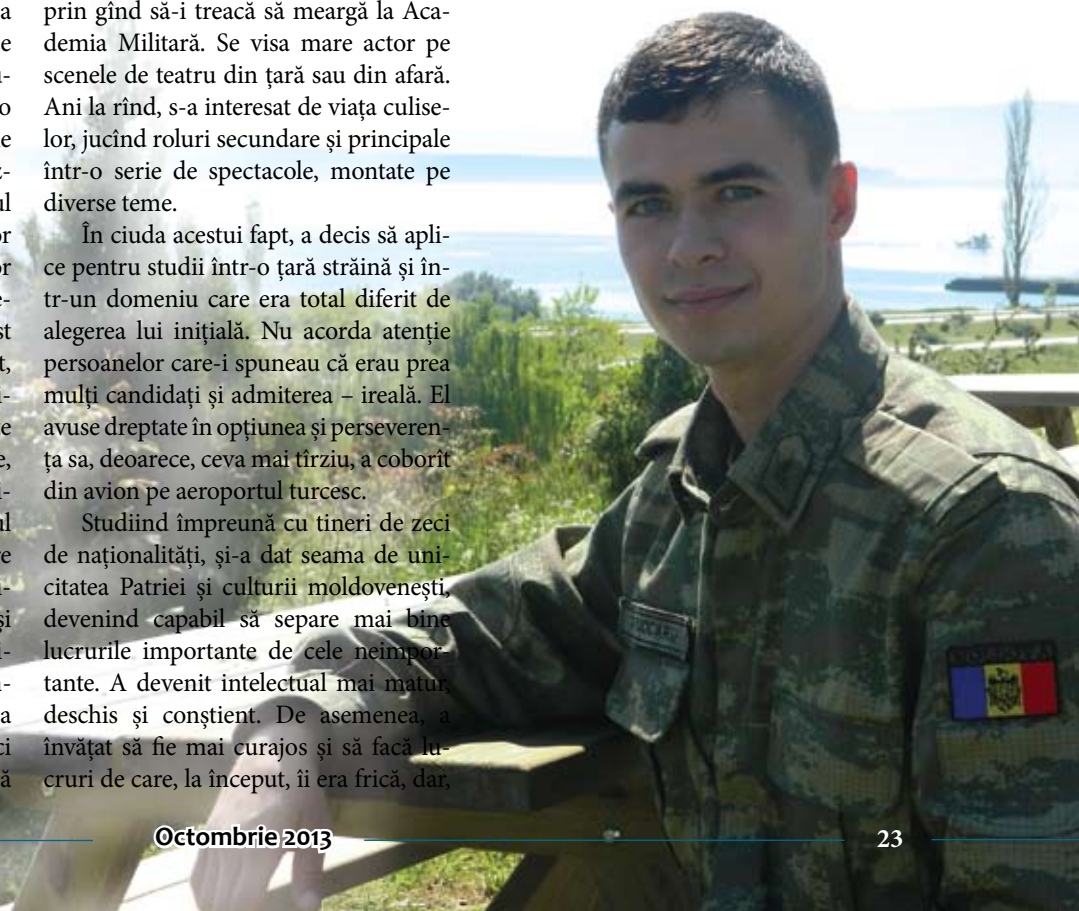
Acum trei ani a fost sigur că știe exact ce ar face după terminarea liceului, așa că nu a tras prea multă atenție la alte variante legate de alegerea unei facultăți. La răscrucea dintre anii de liceu și cei de facultate, a trăit paradoxul vieții lui. Nici prin gînd să-i treacă să meargă la Academia Militară. Se visa mare actor pe scenele de teatru din țară sau din afară. Ani la rînd, s-a interesat de viața culiselor, jucînd roluri secundare și principale într-o serie de spectacole, montate pe diverse teme.

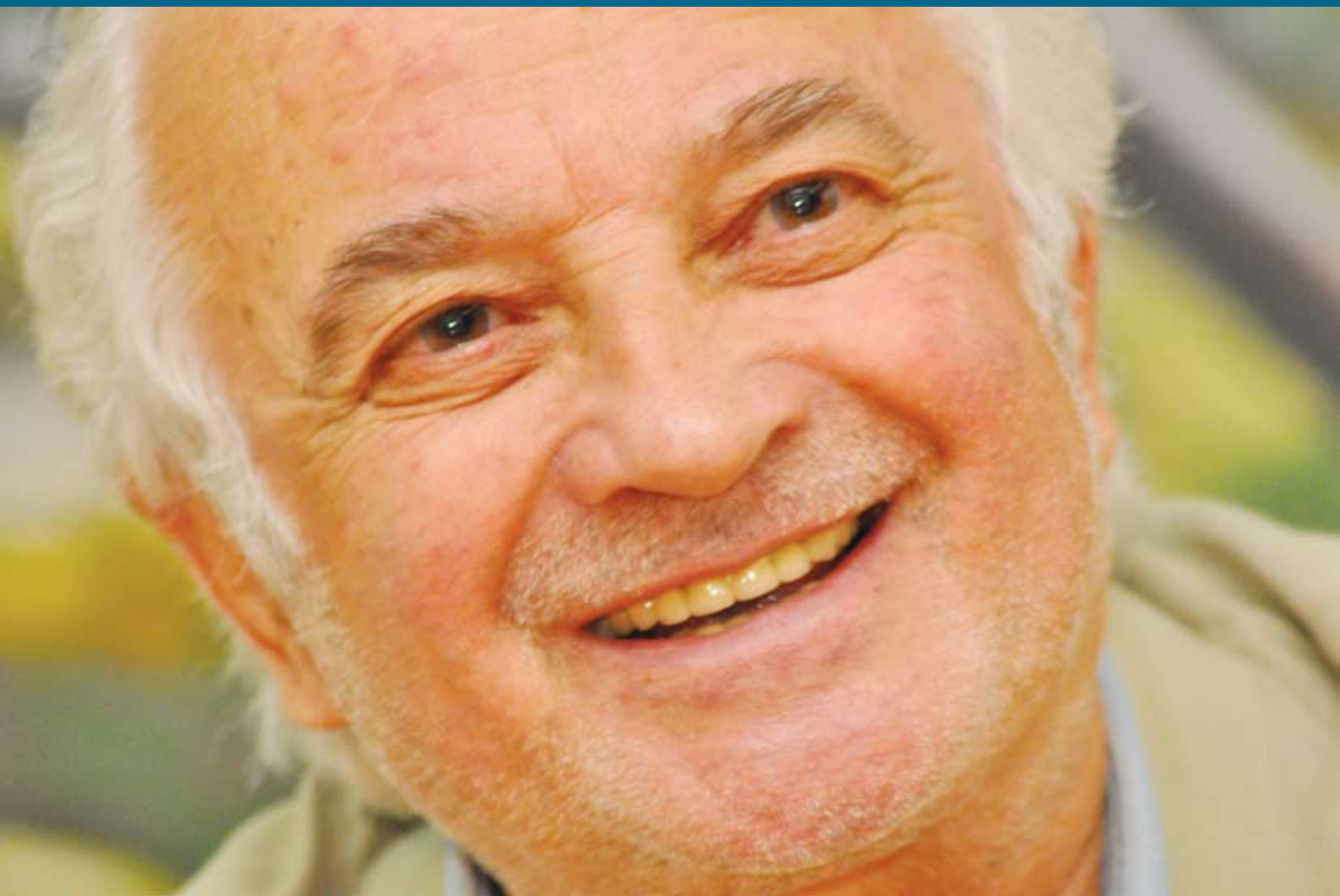
În ciuda acestui fapt, a decis să aplice pentru studii într-o țară străină și într-un domeniu care era total diferit de alegerea lui inițială. Nu acorda atenție persoanelor care-i spuneau că erau prea mulți candidați și admiterea – ireală. El avuse dreptate în opțiunea și perseverența sa, deoarece, ceva mai tîrziu, a coborît din avion pe aeroportul turcesc.

Studiind împreună cu tineri de zeci de naționalități, și-a dat seama de unitatea Patriei și culturii moldovenești, devenind capabil să separe mai bine lucrurile importante de cele neimportante. A devenit intelectual mai matur, deschis și conștient. De asemenea, a învățat să fie mai curajos și să facă lucruri de care, la început, îi era frică, dar,

depășind barierele, s-a simțit victorios. De exemplu, a depășit frustrarea de a se prezenta și de a participa la dezbateri în fața unei audiențe mari, mai ales, într-o limbă străină. După mai multe încercări de a-și învinge această teamă, a devenit mai încrezut în sine, pentru că „reușita începe din momentul în care știi exact ce îți dorești”, afirmă hotărît studentul Vasile Cojocaru.

Locotenent Natalia ANDRONACHI

„Despre armată mi-au rămas doar
gînduri și amintiri plăcute...”

Actorul Vitalie RUSU, despre teatru și armată

**- Cînd și unde ați îndeplinit
serviciul militar?**

- Am fost încorporat în forțele armate în anii '60 ai secolului trecut. Eram un om „zdravăn”, de vreo 50 de kilograme. Cînd m-au văzut cei de la comisia de încorporare, mi-au spus că eram bun pentru serviciu la submarine, însă, în scurt timp, și-au dat seama că nu aveam să fiu de folos flotei marine, pentru că, pînă la armată, eu deja absolvisem conservatorul, facultatea

de teatru... Am avut un mare noroc, deoarece, absolut accidental, a intrat în birou un maior din ansamblul militar de cîntece și dansuri din Odesa. S-a uitat lung la mine, apoi m-a întrebat dacă cunosc limba rusă și dacă știu poezii rusești. Eu învățasem niște „ciastuști” și asta m-a ajutat să plec cu el la Odesa.

Am avut un mare noroc să îndeplinesc serviciul militar în acest oraș, pentru că eram aproape de casă și re-

ușeam să plec uneori în „samavolcă”. Nimeni niciodată nu m-a depistat, deoarece aveam camarazi foarte buni, care mă „acopereau”, de fiecare dată. Eu nici acum nu înțeleg termenul de „dedovșcină”. Noi atît de bine ne-am înțeles cu camarazii, pe parcursul serviciului militar, că despre relații neregulamentare nu era nici vorbă.

- Ați întîlnit și greutăți în armată?

- Sigur că a fost greu, în special, când am trecut cursul de pregătire inițială. Alergam ziua și noaptea pe malul mării în ciubote ostășești, pînă făceam bătături la picioare. Dar cea mai mare pedeapsă pentru noi, dacă făceam vreo boroboacă, era serviciul la cantină. Era foarte greu! Pe atunci nu erau mașini de curățat cartofi...

- Și acum ostașii curăță cartofii cu mîinile...

- Cu mîinile?! Condoleanțele mele, băieți. Doamne, cîte tone de cartofi am curățat în viața mea! Dar cît de groaznic era să speli vesela! Noi o spălam cu praf de muștar, care era foarte înțepător. Mîncarea ostășească conținea multă slănină, grăsime, de aceea, vesela era foarte greu de spălat. Ca să ne ușurăm puțin munca, spălam foarte bine doar o parte din farfuri și le aranjăm în rîndul din față, iar pe celelalte le așezăm mai în spate. Însă ofițerii de serviciu erau oameni deștepți și nici nu se uitau la vesela din față, dar deodată verificau farfuriile din rîndurile mai îndepărtate. O dată, pentru o astfel de „creativitate”, am spălat toată vesela de trei ori.

- Ați avut și peripeții mai vesele?

- Au fost. Una dintre ele, cred, s-a întîmplat din prostie tinerească. Pe atunci era tocmai războiul în Vietnam. Și eu, cu mintea mea de artist, am depus personal o cerere la statul major al districtului militar, în care am scris că stimez foarte mult poporul vietnamez și, de aceea, vreau să-l apăr, în calitate de voluntar. Ofițerii s-au uitat la mine ca la un nebun. Nu știu care a fost reacția generalilor din statul major, presupun că au rîs de mine, dar n-am mai auzit nici un ecou după aceea întîmplare.

- În general, cu ce impresii despre armată v-ați ales, după un an de serviciu militar?

- Despre armată, mi-au rămas doar gînduri și amintiri plăcute. Poate din motiv că nu am avut parte de o armată strașnică și severă. Datorită serviciului militar, am îndrăgit foarte mult și orașul Odesa, pe care deseori îl cutreieram, sărind gardul unității.

În general, mie-mi place să încerc diferite meserii în viață. Cred că aș fi fost un bun preot militar sau un profesor, însă experiența de dascăl a părinților mei m-a determinat să abandonez institutul de pedagogie și să renunț la acea idee. În perioada serviciului în termen, mă gîndeam și la cariera de militar și chiar am scris o cerere de înmatriculare la o școală de ingineri-geeniști. Am susținut examenele de admitere, însă, pînă mi s-au pregătit documentele, mi se încheiase serviciul în termen și am decis să plec acasă.

- Ce lecție de viață ați însușit în armată?

- Prietenia. Este un lucru, pe care nu l-am întîlnit nici la o instituție absolvită. Acolo nu există așa relații ca în armată. Poți să ai prieteni la civilie, însă legătura omenească, de suflet între camarazii de la militarie este absolut alta. E o prietenie masculină, frumoasă, sănătoasă, dacă doriți.

Îmi este rușine să spun acum cu cîți ani în urmă am făcut armata. Sînt 50 de ani de cînd am îndeplinit serviciul militar, dar și pînă astăzi comunicăm cu cîțiva băieți. Nu doar cu cei din ansamblu, dar și cu tanchiștii, care erau în aceeași unitate. Pe timpul Uniunii Sovietice, ne telefonam mai des. Cît costa pe atunci un sunet de telefon?

Cîteva copeici. Acum, însă, este mai greu. Dar am un camarad, ce locuiește în Chișinău, cu care ne sunăm mai des și ne mai întrebăm de viață.

- Ați practicat actoria în armată?

- Înainte de armată, am jucat un rol mic într-o piesă de-a lui Gheorghe Malarciuc. Era vorba de un băiat de vreo 17-18 ani pe nume Silimon, care nu era tare deștept și părinții îl trimiteau la diferite școli, ca să-l educe. Fiind soldat, am plecat cu ansamblul la Tiraspol, la un concert. Cînd am ieșit pe scenă cu niște cîntece și pătăranii, am auzit din sală o voce puternică: „Măi, Silimon! Deja faci armata, măi?!”. Am fost recunoscut ca actor și asta m-a emoționat foarte puternic.

- Există vreo tangență dintre teatru și armată?

- Sînt unele puncte comune. În primul rînd, disciplina este factorul ce unește cele două lumi: cea militară și cea a teatrului. Cum un militar nu are dreptul să întîrzie la aliniere, așa un actor nu poate întîrzia la spectacol. Al doilea factor, care există atît în armată, cît și la teatru, este subordonarea. Militarul se subordonează superiorului, iar actorul se supune autorului piesei, deoarece nu are dreptul să compună cuvinte de la sine, regizorului, întrucît acesta vine cu o viziune proprie vizavi de piesă, sigur, te supui și reacției spectatorului.

- După părerea dumneavoastră, Republica Moldova are nevoie de armată?

- Dacă avem ce apăra și avem cu ce apăra, atunci trebuie să existe și armata. Eu vorbesc acum nu doar de valorile materiale, dar și de cele spirituale. Numai că aș vrea să văd puțin altfel armata noastră. Nu încerc să dau sfaturi conducerii instituției militare, dar cred că o armată prin contract ne-ar face mai cumpătați. O armată profesionistă ne-ar onora pe toți.

- Vă mulțumesc pentru interviu!

**Locotenent
Dmitrii VOSIMERIC**

Poți să ai prieteni la civilie, însă legătura omenească, de suflet între camarazii de la militarie este absolut alta. E o prietenie masculină, frumoasă, sănătoasă, dacă doriți.

O felicitare pentru tine

Sincere felicitări cu ocazia zilei de naștere dorim **S**ergentului Aliona ȚURCAN. O boare de sănătate, un strop de încredere și fericire vă dorim.

Cu respect,
colegii din Divizionul de Artilerie "Pruț".

La mulți ani urăm colegilor noștri maiorului Sergiu LECA, plutonierului adjutant Vitalie IOVU și Liubei VICOL. Un buchet de fericire, surprize plăcute în viață, dragoste, căldură sufletească, înțelepciune și generozitate vă dorim.

Cu deosebit respect,
colectivul Centrului mass-media militară.

Felicitari căpitanului Denis CUCULESCU, locotenentului Marcela DEREVENCIUC, plutonierilor majori Alexandru COȚAGA, Elena TICUȘ, Veaceslav EȘANU, Gheorghe CASAP, Nicolae COJUHARI, plutonierilor Natalia TUCEACOV, Svetlana SAENKO, Alina BLUDARU, sergentului Victor CIOBANU, sergentului inferior Igor CURNEAC. Să fiți împliniți, iubiți și fericiți. La mulți ani!

Cu respect, colectivul Batalionului de Gardă.

Cele mai sincere urări de bine, sănătate și fericire locotenent-coloneilor Oleg RUȘCIUC, Iurie MALEARCIUC, căpitanilor Valeriu BULAT, Gheorghe ZMUNCILĂ, locotenenților majori Petru CERGA, Alexandru LUNGU, Nicolae OJOG, plutonierului adjutant Veaceslav LIPCIU, plutonierului major Elena CHIRIȚA, sergentului Vladimir CHERDIVAR, sergentului inferior Eduard FURTUNĂ, funcționarilor Alexandru ADIGHIUZELOV, Renata ATAMUSOV, Vitalie POGOLȘA, Ecaterina BOȘCANEAN, Iurie CIUBARĂ, Tudor CATANĂ, Lidia SCURTU. Dorințele Dvs să se împlinescă toate, câte una în fiecare zi și bucuria să nu aibă margini.

Cu respect,
colectivul Academiei Militare
„Alexandru cel Bun”.

Felicitări locotenent-colonelului Mihail TÎȘCENCO, maiorului Vladimir ODAJIU, plutonierului Liudmila SOLOVIOVA, sergentului major Nicolai BOGDAN, sergentului Dorina BRAGA. Să aveți parte doar de clipe senine, pace în casele și în sufletele Dvs și noroc în toate.

Cu respect, colectivul Brigăzii "Dacia"

La mulți ani urăm locotenent-colonelului medic Valeriu GUȚU, locotenent-colonelului Nicolae GASNAȘ, locotenentului major-medic Veaceslav FĂRÎMĂ, locotenentului Eduard JORNEAC, plutonierului Cornel LAVRIC; medicilor Vladimir ȘCERBACOV, Liudmila TARGON, Natalia CULIBACA, Dumitru STRATU, farmaciștilor Ion GRAUR, Elena STĂNILĂ, Liudmila PERCHINA. Sănătate, realizări profesionale, iar buna dispoziție să vă însoțească zi de zi alături de cei dragi.

Cu mult respect,
colectivul Spitalului clinic militar central.

La mulți ani urăm maiorului Igor ANTOCI și sergentului Petru CEAPĂ. Iubire, voioșie, înțelepciune, îngăduință, belșug și toate cele bune să se adune în casele dumneavoastră.

Cu respect, colegii din Batalionul cu Destinație Specială "Fulger".

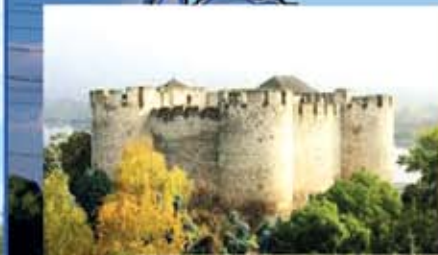
Felicitări locotenent-colonelului Vasile IORGA, maiorului Grigore GANDRABUR, căpitanului Gheorghe BANU, locotenentului major Sergiu IACOB, locotenenților Maxim CIOROI, Arcadie BALAN, Roman BOCICARIOV, Aurel COJOCARU, Anatolie BUZU, Roman ALAS, Ion DEMIAN, sergentului inferior Nicolae VÎLEA. Multă sănătate, fericire, realizări dintre cele mai frumoase și numai bucurii în viață. La mulți ani!

Cu respect, colegii din Brigada „Ștefan cel Mare”

FESTIVALUL-CONCURS

NAȚIONAL

„CÂNTEC DE CĂȚĂNIE”

3 noiembrie 2013

**Centrul de Cultură și Istorie
Militară al Ministerului Apărării
organizează primul festival -
concurs național**

„CÂNTEC DE CĂȚĂNIE”

Festivalul va găzdui colective și interpreți din toată țara, care vor prezenta cîntece, doine, balade de vitejie, haiducie, compoziții artistice, inclusiv coregrafice cu tentă militară.

În cadrul evenimentului vor participa și meșterii populari cu o expoziție-tîrg a lucrărilor de artizanat

Parteneri:

Compania “Tele-Radio Moldova”,

Centrul Național de Conservare și Promovare a Patrimoniului Cultural Imaterial,

Centrul Mass-Media Militară

Adresa: municipiul Chișinău, strada Tighina, 47,
Centrul de Cultură și Istorie Militară

FII ALĂTURI DE ARMATA TA!

Abonează-te la revista
Oastea Moldovei

Doar cu noi vei cunoaște mai multe despre:

- militari și arme,
- cariera militară,
- aplicații și antrenamente militare,
- participarea cadrelor naționale la misiuni internaționale,
- procesele de reformare și modernizare a sectorului de apărare, etc.

Abonamentele la revista „**OASTEAMOLDOVEI**” pot fi perfectate la orice oficiu poștal din țară.

Prețul uni abonament anual, care include **12 numere color**, constituie doar

91 lei 20 bani!

Indice de abonare : 76946

Email: oasteamoldovei@army.md

Telefoane de contact: 022-25-22-52,
022-25-20-47,
022-25-20-45,
022-25-20-19,
022-25-20-21

**Cu noi ARMATA
este mai aproape!**

